

Safareig i bassa d'en Pascol

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Muntanya del Farell, a la capçalera de la riera de Codonys
Emplaçament	Km. 2,3 de la carretera de Caldes a Sant Sebastià, pista forestal cap al Mas Pascol
Alçada:	335

Coordenades:

Latitud:	41.64141
Longitud:	2.14036
UTM Est (X):	428408
UTM Nord (Y):	4610321

Classificació

Número de fitxa	08033-113
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 015A00048
Fitxes associades:	
<u>El Pascol</u>	
Autoria de la fitxa	Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa:	dl., 10/11/2008 - 01:00

Descripció

Conjunt format per un safareig i una bassa de planta rectangular que s'omplia a partir de l'aigua de mina. Al seu costat, adossat, el safareig, també de planta rectangular; la rentadora consta de tres lloses grans de pedra d'esmolet disposades per poder-hi fer bugada. El mur que separa una bassa de l'altra té un forat just per sota el maó de tancament, per on sobreixia l'aigua d'un costat a l'altra. No es pot precisar la fondària, ja que ambdós estan plens de terra i herba, mostra del seu abandonament. Al costat de la bassa hi ha una figuera. Tant la bassa com el safareig estan recoberts per lloses quadrades fetes amb pedra vermella del país. Tant un com l'altre tenen un bunó que permetia buidar l'aigua per regar l'hort o les feixes mitjançant un sistema de rec.

Història

Pertany al Mas Pascol, situat a la capçalera de la riera de Codonys.

Originàriament, la bassa és una excavació impermeable feta a un lloc favorable per poder emmagatzemar aigua de pluja.

Les basses tradicionals estaven impermeabilitzades amb argila compactada en el fons, tenien les parets fetes de pedra seca o aprofitaven unes característiques del terreny favorables a la impermeabilització natural. Podien ser de dimensions variables, normalment a partir de 10 m³. En els regadius moderns les basses, de grans dimensions, estan impermeabilitzades amb material plàstic i tenen com a funció emmagatzemar aigua per a regar. Les basses recollien l'aigua d'una petita conca en la qual s'hi feien uns canals de terra que arreplegaven l'aigua i la conduïen cap a l'entrada de la bassa. Les basses tradicionals s'aprofitaven especialment per l'abeuratge dels ramats i són molt comunes en els paisatges mediterranis ja que aprofiten la gran quantitat d'aigua aportada per les tempestes. Des del punt de vista mediambiental són importants per a tot tipus d'animals particularment pels amfibis (granotes tritons etc).

Si no se'n fa un manteniment adequat les basses s'omplen de terra i les conques es malmeten i deixen d'aportar aigua. De dimensions més petites que una bassa, també es poden trobar associats o construïts al costat, els safareigs, de dimensions més petites. Aquests acostumen a tenir un o dos costats. El safareig presenta dues característiques que el diferencien de la bassa; en primer lloc és de dimensions sovint molt més petites; en segon lloc, presenta un espai anomenat rentadora. Aquesta està formada per lloses de pedra o rajols ceràmics amb el pendent cap a l'interior, per poder fer-hi bugada.

